

[P. C. Petersen.]

brugets Vedkommende, det gælder ogsaa for andre Husdyrbrugets Vedkommende, men det gælder særlig for Kvægbrugets Vedkommende, at Vejen gaar over Kontrolforeningerne, Kvægavlforeningerne og Dyrskuerne. Der er ingen Vej udenom. Nu maa Husmændene benytte den kommende Lov, saa godt de kan. Om det bliver til Gavn for dem selv, naar det sker i Samarbejde med Landboforeningerne, maa de selv afgøre; men der er jo nok en Mulighed for, at der hist og her kan finde et Samarbejde Sted mellem de to store Organisationer, som kan blive til Gavn for Husmændene. Jeg er dog stadig af den Opfattelse, at hvis dette Samarbejde ikke kan ske paa en for de mindre Landbrugere tilfredsstillende Maade, saa maa Husmandsforeningerne selv tage Opgaven op og gennemføre de Ting, der er nødvendige for at fremme Husdyrbruget ogsaa i Husmandskredse.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling og hurtig Fremme her i Tinget.

Jens Høyer: Som den ærede foregaaende Taler anførte, er dette Lovforslag omtrent enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Denne Tilslutning er dog ikke Udtryk for, at Lovforslaget, som det nu foreligger, tilfredsstillende i enhver Henseende. Tværtimod. Der er fra flere Sider i Folketinget gjort alvorlige Forsøg paa at faa Tilskuddene til Husdyravlen gjort noget større, men den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri har ikke villet gaa videre end til det, der indeholdes i Lovforslaget.

Man bemærker i § 1, at der gives Tilskud om visse Tilskud, f. Eks. $\frac{4}{10}$ af Præmiebeløb til Dyrskuerne og 100—200 Kr. til Avlsforeninger m. v., men der er den Hage derved, at der er sat et Maksimumsbeløb, og at man i Dag paa Forhaand kan sige, at de Tilskud, der er nævnt, ikke kan opnaas. De vil blive mindre. Jeg synes, det var mere reelt, om man tilsikrede Foreningerne de anførte Tilskud, eller at man nedsatte dem saa meget, at deres samlede Sum faldt nogenlunde sammen med det Beløb, der efter Forslaget maa anvendes dertil. Det virker noget i Retning af Camouflage, at man f. Eks. anfører, at der kan ydes indtil 200 Kr. til en Hingst og 100 Kr. til en Tyr, naar man paa Forhaand ved, at det virkelige

Beløb bliver betydeligt mindre. At Beløbet til Kontrolforeninger er sat noget op, hilser jeg med Tilfredshed, og jeg har heller intet at indvende mod, at Beløbet under Punkt 10 til andre Formaal er sat op til 60 000 Kr. Selv om dette Beløb maaske ikke direkte virker til Avlens Fremme, kan de Foranstaltninger, der her er Tale om, maaske dog have stor Betydning og tillige virke ansporende paa Avlsarbejdet.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget omhandler mere de tekniske og administrative Forhold ved Lovens Gennemførelse, og da jeg gaar ud fra, at de er udarbejdet i Samraad med Landbrugsorganisationerne, skal jeg afholde mig fra at gøre Bemærkninger herom.

Saa vidt jeg kan se, drejer de Bevillinger, der her er Tale om, sig om godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa et lille Beløb i Forhold til, hvad vi ellers beskæftiger os med her paa Rigsdagen. Der har jo været fremsat stærke Ønsker fra Husdyravlens Folk om at faa disse Beløb noget forhøjet, men det er kun lidt, der er opnaaet i det andet høje Ting i saa Henseende, og det vil vel være vanskeligt at formaa den højtærede Landbrugsminister til at gaa synderligt højere op under Sagens Behandling her i Tinget.

Ved Slutningen af første Behandling i Folketinget udtalte den højtærede Undervisningsminister, som var til Stede paa Landbrugsministerens Vegne, at det danske Landbrug i Øjeblikket har Brug for al den Opmuntning ogsaa paa dette Omraade, der kan gives for at holde den Produktion i Gang, hvis Opretholdelse hele det danske Samfund er livsinteresseret i. Jeg kan for min Del billige en saadan Udtalelse, jeg mener, den er rigtig, men desværre er det nok saadan, at store Dele af Befolkningen har en anden Opfattelse. Jeg har ikke saa sjældent hørt Byfolk sige som saa: Naar Landbruget er en saadan Underskudsforretning, som man paastaar, hvorfor skal vi saa opretholde det med store Tilskud, der virker tyngende paa den øvrige Befolkning? saa var det da meget bedre at faa denne Produktion likvideret, i hvert Fald i betydeligt Omfang. For en rent overfladisk forretningsmæssig Betragtning kan det lyde meget fornuftigt. Med den Udsigt, vi for den nærmeste Fremtid har med Hensyn til vor Eksport af Landbrugsvarer, kommer vi maaske ufrivilligt til at gøre Erfaring om, hvilken af de to Opfattelser af dette Forhold der er den rigtige. Jeg tror nu, at Undervisningsministeren har Ret, naar han siger, at vi er livsinteresserede i at holde denne